

Arrest

nr. 163 353 van 1 maart 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 25 november 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 oktober 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Mr. M. VAN DER HASSELT en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Ajuran-clan te behoren. U bent geboren in Halgan en heeft er gewoond tot aan uw vertrek uit Somalië. Uw vader verkocht alcohol in het dorp. Na het overlijden van uw vader in 2014 nam u zijn werk over. U werd ontvoerd en ter dood veroordeeld door Al Shabaab. U bent vervolgens van hen kunnen ontsnappen. U bent 7 april 2015 uit Somalië vertrokken. U kwam op 7 mei 2015 in België aan. Op 8 mei 2015 vroeg u asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

U kan niet aannemelijk maken daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Halgan in het district Bulo Burto van de provincie Hiraan. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat, hoewel u wel enige geografische kennis van de regio heeft, u toch bepaalde opvallende zaken niet blijkt te weten. Zo blijkt u niet te weten dat het dorp Habas Weyn vlakbij Halgan ligt (CGVS, p. 10). Dit is des te opmerkelijker daar u wel de naam Habas Weyn kent en zelf spontaan vermeldt (CGVS, p. 9). U plaatst dit echter zeer ver van Halgan – op een dag reizen – terwijl dit net, op enkele kilometers, het dichtstbij zijnde dorp vanaf Halgan is (CGVS, p. 10). U blijkt zelfs niet op de hoogte te zijn van de weg die van uw dorp naar dit dorp leidt wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, hoewel deze duidelijk blijkt uit kaarten en satellietbeelden (CGVS, p. 10 en 11). U zegt tevens ook dat het dorp Ceel Dheere, net als Aborey en Moqokuri, op dezelfde weg naar Maxas ligt (CGVS, p. 9 en 10). Volgens de kaart liggen deze dorpen in volkomen andere richtingen. U beweert ook het dorp Ag Bascir te kennen (CGVS, p. 8). Echter, wanneer u gevraagd wordt waar dit dorp ligt zegt u dat het in de richting van Beletweyne ligt (CGVS, p. 12). Volgens de kaart ligt dit dorp echter aan de weg dicht bij Bulo Burto en dus de andere kant op vanuit uw dorp.

U blijkt tevens niet te weten dat de stad Jalalaqsi een beetje voorbij Bulo Burto ligt naast de weg. Het dorp Halgan ligt op de weg die van Beletweyne naar Jalalaqsi loopt. Wanneer u echter – vele malen – gevraagd wordt welke stad of district er voorbij Bulo Burto in zuidelijke richting ligt zegt u dat er alleen maar dorpjes verder in die richting tot aan de stad Jowhar in Middle Shabelle liggen maar geen andere stad of district (CGVS, p. 7). Een dergelijke onwetendheid is opvallend voor iemand die beweert aan de grote weg tussen Beletweyne en Jalalaqsi te hebben gewoond. Dit is nog vreemder gezien u wel de naam van een dorp weet te benoemen dat vlakbij Jalalaqsi ligt (CGVS, p. 7).

Voorts kunnen ook uw verklaringen over de droogte van 2011 niet overtuigen. Zo beweert u dat jullie de financiële mogelijkheden niet hadden om uw oom te bezoeken die in Nuur Fanax, enkele dorpen verderop, woonde (CGVS, p. 6). Gezien deze zware financiële beperkingen wordt dan gevraagd hoe u en uw familie de droogte en voedselschaarste van 2011 wisten te doorstaan maar u kan niet meer zeggen dan dat jullie hulp kregen van organisaties (CGVS, p. 12). U wordt opnieuw gevraagd uit te leggen wat jullie ondernomen hadden om deze periode door te komen maar opnieuw kan u louter meegeven dat jullie steun kregen van organisaties (CGVS, p. 12). Deze verklaring is weinig overtuigend gezien de uiterst kwetsbare financiële situatie van uw familie en het feit dat dergelijke hulp van humanitaire organisaties maar moeilijk de mensen in gebieden onder controle van Al Shabaab bereikte. U wordt dan nogmaals aangespoord om in alle detail uit te leggen hoe jullie deze zware periode wisten door te komen maar u ontwijkt de vraag en geeft geen enkele concrete informatie meer (CGVS, p. 12). U wordt vervolgens gevraagd om de houding van Al Shabaab ten aanzien van die organisaties, die de mensen in Halgan te hulp schoten, te beschrijven maar u geeft opnieuw geen concrete informatie en

houdt het bij de algemene stelling dat Al Shabaab tegen elke vorm van vooruitgang is (CGVS, p. 13). De vraag wordt herhaald maar u geeft een gelijkaardig algemeen antwoord zonder iets te zeggen over de situatie in uw regio (CGVS, p. 13). U wordt opnieuw gevraagd hoe Al Shabaab reageerde op de hulporganisatie die naar Halgan kwamen maar u ontwijkt de vraag op weer dezelfde manier (CGVS, p. 13). Zelfs na nog een nieuwe poging blijkt u geen enkele informatie te kunnen geven (CGVS, p. 13). Dergelijke vage verklaringen over de droogte en ernstige voedselschaarste die Somalië – waarbij de provincie Hiraan een van de hardst getroffen regio's was – troffen zijn weinig aannemelijk.

Verder zijn uw verklaringen over recente gebeurtenissen inzake de politieke situatie in uw regio incoherent en ontwijkend. In augustus 2014 trok Al Shabaab weg uit Halgan wanneer bleek dat AMISOM en de Somalische troepen op weg was naar de regio. Na de inname van Halgan was de weg voor humanitaire hulp naar Bulo Burto open. Later echter kwam Halgan weer onder controle van Al Shabaab. Wanneer u gevraagd hoe dicht bij Halgan de Somalische of buitenlandse troepen al geweest waren antwoordt u naast de vraag dat Al Shabaab in Nuur Fanax aanwezig was (CGVS, p. 15). Gevraagd naar wie de controle had over Halgan zegt u dat Al Shabaab een gedeelte van uw dorp controleerde (CGVS, p. 15). Gevraagd om dit verder uit te leggen ontwijkt u de vraag opnieuw en zegt u dat Al Shabaab ook in twee andere dorpen aanwezig was (CGVS, p. 15). Bij een nieuwe poging om dit uit te leggen zegt u dat Al Shabaab op verschillende plaatsen in het dorp, zoals in het politiebureau, aanwezig waren en dat zij de totale controle hadden over het dorp – en dus niet een deel zoals u eerder beweerde (CGVS, p. 15). U wordt dan expliciet gevraagd hoe de situatie de laatste jaren was in uw dorp zelf waarop u louter kan zeggen dat Al Shabaab de macht had bij uw vertrek, wat u later dan nog aanvult met de stelling dat zij sinds 2009 altijd in Halgan aanwezig zijn geweest (CGVS, p. 15). Gezien de informatie over het verjagen van Al Shabaab uit uw dorp door de Somalische en buitenlandse troepen in 2014 kunnen dergelijke vage en ontwijkende verklaringen er maar weinig van overtuigen dat u de voorbije jaren daadwerkelijk in het dorp Halgan zou hebben gewoond.

Verder blijkt u niet op de hoogte van de aanwezigheid van de sufistische militie Ahlu Sunnah Wal Jamaa (ASWJ) in de provincie Hiraan. Gevraagd of er de laatste jaren, behalve Al Shabaab, nog andere gewapende milities actief waren in Hiraan antwoordt u van niet (CGVS, p. 16). Nochtans blijkt uit informatie dat ASWJ prominent aanwezig is geweest in Hiraan. Zo hebben zij samen met de Somalische en Ethiopische troepen Al Shabaab uit de provinciehoofdstad Beletweyne verjaagd. Verder strijden zij ook in het noorden tegen Al Shabaab en staan grote delen van het noorden van de provincie onder hun controle, zelfs delen waar u, volgens uw verklaringen, door bent gereisd op weg naar Ethiopië (CGVS, p. 6).

Verdere twijfels over uw leven in Hiraan ontstaan door het feit dat u zegt in benarde financiële situatie te hebben geleefd in uw dorp, waardoor u zelfs nooit uit uw dorp kon reizen, maar dat u wel op korte tijd, volgens uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken, een som van 7000 dollar wist bijeen te krijgen voor uw reis naar België (CGVS, p. 6 en DVZ, p. 10). Gevraagd om uit te leggen hoe u plots aan dit grote bedrag bent gekomen zegt u louter dat u dit van uw schoonbroer had gekregen (CGVS, p. 16). Gevraagd om te verklaren hoe hij daar dan aan zou zijn geraakt blijft u nog steeds aan de oppervlakte en zegt u dat hij een eigen zaak had, waarna u hieraan toevoegt dat men dergelijke informatie niet vraagt aan iemand die u helpt (CGVS, p. 16 en 17). Nogmaals wordt u gevraagd om concreet uit te leggen hoe uw schoonbroer aan dit bedrag wist te komen maar u geeft geen bijkomende informatie (CGVS, p. 17). Gezien u heel uw leven in armoede leefde en daardoor steeds in uw dorp bent gebleven, ondanks grote periodes van droogte en voedselschaarste, conflicten en het bewind van Al Shabaab, kan verwacht dat u concreter weet te vertellen hoe u plots aan een dergelijke grote som wist te geraken waarmee u vervolgens met het vliegtuig naar België kon reizen. Het feit dat u nalaat dit te doen roept ernstige vragen op over uw beweerde leefsituatie in uw dorp in de provincie Hiraan.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Bulo Burto gelegen in de provincie Hiraan en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Hierdoor wordt eveneens getwijfeld aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Uw kennis van het land dient immers in de eerste plaats te worden afgetoetst aan uw kennis van uw onmiddellijke leefomgeving. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezende voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 28 september 2015 trouwens uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen. U werd in de loop van het gehoor zelfs geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit de provincie Hiraan. U bleef echter bij uw bewering afkomstig te zijn uit het district Bulo Burto (CGVS, p. 17).

U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat het, gezien er geen geloof wordt gehecht aan uw herkomst uit Zuid- en Centraal-Somalië, niet aangewezen is dat u naar Zuid- en Centraal-Somalië zou worden teruggeleid."

1.2. Verzoeker voegt als bijlage bij zijn verzoekschrift een "Geboorteakte met vertaling" (bijlage 3) en het "Algemeen ambtsbericht Somalië" van december 2014 van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken (bijlage 4).

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 25 november 2015 een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 60 [bedoeld: artikel 62] van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

In verband met de opmerking in de bestreden beslissing dat, hoewel verzoeker wel enige geografische kennis van de regio heeft, hij toch bepaalde opvallende zaken niet blijkt te weten, benadrukt verzoeker in zijn verzoekschrift dat hij in heel zijn leven nog nooit zijn dorp verlaten heeft en dat de informatie waarover hij beschikt dan ook informatie betreft die hij her en der opgepikt en geleerd heeft. Overigens, zoals verweerder ook zelf erkent, beschikt hij wel degelijk over enige geografische kennis, "(z)o verklaart verzoeker dat hij weet dat het dorp Habas Weyn vlakbij zijn dorp ligt en dit ook zo geantwoord heeft". Evenwel kent hij geen precieze afstanden doordat hij zijn dorp nooit verlaten heeft.

Aangaande de motivering dat verzoekers verklaringen over de droogte van 2011 niet kunnen overtuigen, voert verzoeker aan dat de neergeschreven antwoorden tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal niet overeenstemmen met wat hij heeft verteld en meent hij dat de vertaling door de tolk betreffende deze vragen niet correct verlopen is. Zo heeft hij geenszins verklaard dat hij hulp gekregen heeft van verschillende organisaties tijdens deze periode van droogte, wel verklaarde hij dat Al Shabaab aan de macht was in zijn regio en dat Al Shabaab hulporganisaties niet toeliet hun werk te doen. De droogte heeft een grote impact gehad op de regio, mensen zijn gestorven of gevlucht. Verzoeker heeft zelf de droogte overleefd door de hulp van anderen. Tijdens deze periode hebben de overblijvende mensen elkaar geholpen en ondersteund.

Waar verweerder verzoekers verklaringen over recente gebeurtenissen inzake de politieke situatie in zijn regio incoherent en ontwijkend acht, oppert verzoeker dat de commissaris-generaal ook hier weer enkel de onvolledige verklaringen van verzoeker aanhaalt, "(d)it terwijl verzoeker tijdens het verhoor ook heel wat volledige verklaringen geeft als antwoorden op de gestelde vragen, die duidelijk aantonen dat verzoeker over de nodige kennis beschikt als inwoner van Halgan". Verzoeker verwijst hierbij naar een aantal passages in het gehoorverslag.

Inzake de vaststelling dat verzoeker niet op de hoogte is van de aanwezigheid van de sufistische militie *Ahlu Sunnah Wal Jamaa* (ASWJ) in de provincie Hiraan, bemerkt verzoeker dat, daar waar de bestreden beslissing stelt dat verzoeker 'nee' antwoordde op de vraag of er de laatste jaren, behalve Al Shabaab, nog andere gewapende milities actief waren in Hiraan, uit het gehoorverslag evenwel blijkt dat hij het volgende antwoordde: "Nee, niets anders dan alleen wat ik heb genoemd, je had een groepering

in 2008 hizb islaam, die zijn volgens mij weg.”. Verzoeker wijst erop dat hij in de antwoorden op de voorafgaande vragen wel degelijk verwezen had naar andere groeperingen die actief waren in Hiraan.

Waar in de bestreden beslissing gesteld wordt dat verzoeker verklaard zou hebben in een benarde financiële situatie te hebben geleefd in zijn dorp, stelt verzoeker nooit te hebben verklaard dat ze geen geld hadden. Zijn vader werkte zeer hard (verkochte alcohol) waardoor ze eigenaar waren van verschillende huizen die ze verhuurden. Verzoeker heeft na de dood van zijn vader dit werk verder gezet waardoor hij inkomsten had. Voorts herhaalt hij dat hij de 7000 dollar voor zijn reis naar België gekregen had van zijn schoonbroer.

Voorts stelt verzoeker vast dat in de bestreden beslissing nergens verwezen wordt naar de reden waarom hij Somalië ontvluchtte en dat er ook tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal slechts kort werd bij stil gestaan. Hij onderstreept dat hij werd bedreigd door Al Shabaab en ter dood veroordeeld werd wegens het verkopen van alcohol. Bij terugkeer naar Somalië riskeert hij een uitvoering van deze straf door Al Shabaab.

Ten slotte stelt verzoeker nog dat de motivering in de bestreden beslissing *“Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat het, gezien er geen geloof wordt gehecht aan uw herkomst uit Zuid- en Centraal-Somalië, niet aangewezen is dat u naar Zuid- en Centraal-Somalië zou worden teruggeleid.”* onduidelijk, dubbelzinnig en niet eenduidig is, daar verweerder lijkt te suggereren dat verzoeker wel naar Noord, Oost en West-Somalië kan worden teruggeleid, terwijl verweerder in eerste instantie stelt geen geloof te hechten aan zijn beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië. Bovendien, waar verweerder suggereert dat verzoeker wel naar Noord, Oost en West-Somalië gerepatriëerd kan worden, bemerkt verzoeker dat de informatie in het administratief dossier over de veiligheidssituatie in Somalië niet voldoende recent is om de veiligheidssituatie in de verschillende delen van het land te beoordelen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien cumulatief hij een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoeker maakt zijn beweerde herkomst uit het dorp Halgan gelegen in het district Bulu Burto van de provincie Hiraan en bijgevolg zijn Somalische nationaliteit niet aannemelijk, gezien hij, hoewel hij wel enige geografische kennis van de regio heeft, bepaalde opvallende zaken niet blijkt te weten, hij uitermate vaag blijft over de droogte van 2011, hij incoherente en ontwijkende verklaringen aflegt over recente gebeurtenissen inzake de politieke situatie in zijn regio, hij niet op de hoogte bleek te zijn van de aanwezigheid van de sufistische militie *Ahlu Sunnah Wal Jamaa* (ASWJ) in de provincie Hiraan en hij, ondanks dat uit zijn verklaringen blijkt dat hij heel zijn leven dermate weinig geld heeft gehad dat hij nooit zijn dorp kon verlaten, ook niet om zijn oom die enkele dorpen verderop woonde te bezoeken, hij wel op korte tijd een som van 7000 dollar wist bijeen te krijgen voor zijn reis naar België. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de door hem ingeroepen vervolgingsfeiten die zich in Somalië zouden hebben afgespeeld.

2.4. De Raad wijst erop dat de commissaris-generaal in het uitgebreide gehoor van 28 september 2015 terecht heeft doorgevraagd over de Somalische maatschappij en verzoeker aldus de mogelijkheid geboden heeft zijn nationaliteit aan te tonen middels geloofwaardige verklaringen. Immers, verzoeker dient kennis te hebben van de dagelijkse realiteit in Somalië en zijn eigen leefwereld. Hij bleek echter niet in staat deze vragen navenant te beantwoorden.

2.5. Dat aan verzoekers bewering afkomstig te zijn uit het dorp Halgan in het district Bulu Burto van de provincie Hiraan geen enkel geloof kan worden gehecht, blijkt vooreerst uit de vaststelling dat hij, hoewel hij weliswaar enige geografische kennis van de regio heeft, hij toch bepaalde opvallende zaken niet blijkt te weten. Zo weet hij niet dat het dorp Habas Weyn vlakbij Halgan ligt (gehoorverslag CGVS, p. 10). Dit is des te opmerkelijker daar hij wel de naam Habas Weyn kent en zelf spontaan vermeldt (gehoorverslag CGVS, p. 9). Hij plaatst dit echter zeer ver van Halgan, met name op een dag reizen, terwijl dit net, op enkele kilometers, het dichtstbij zijnde dorp vanaf Halgan is (gehoorverslag CGVS, p. 10). Dat hij tijdens zijn gehoor gesteld zou hebben dat Habas Weyn vlakbij zijn dorp ligt, zoals hij voorhoudt in zijn verzoekschrift, mist dan ook feitelijke grondslag. Bovendien blijkt verzoeker zelfs niet op de hoogte te zijn van de weg die van zijn dorp naar dit dorp leidt wanneer hij hiermee geconfronteerd wordt, hoewel deze duidelijk blijkt uit kaarten en satellietbeelden (gehoorverslag CGVS, p. 10 en 11). Daarnaast verklaart verzoeker nog dat het dorp Ceel Dheere, net als Aborey en Moqokuri, op dezelfde weg naar Maxas ligt (gehoorverslag CGVS, p. 9 en 10). Volgens de kaart liggen deze dorpen evenwel in volkomen andere richtingen. Ook beweert verzoeker het dorp Ag Bascir te kennen (gehoorverslag CGVS, p. 8), doch, hem gevraagd naar waar dit dorp ligt, stelt hij dat het in de richting van Beletweyne ligt (gehoorverslag CGVS, p. 12), terwijl het volgens de kaart echter aan de weg dicht bij Bulu Burto ligt en dus de andere kant op vanuit zijn dorp. Nog daargelaten verzoekers uitleg dat hij zijn dorp nooit verliet en dat hij zijn kennis louter verworven heeft via hetgeen anderen hem vertelden niet kan overtuigen, kan dit geenszins verklaren waarom verzoeker foutieve verklaringen aflegt over de locatie van dorpen en steden in de omgeving van zijn eigen dorp. Het gegeven dat verzoeker nooit in deze dorpen of steden is geweest, neemt niet weg dat van hem, die sinds zijn geboorte tot aan zijn vertrek uit Somalië steeds in Halgan heeft gewoond, verwacht kan worden dat hij weet waar de dorpen of steden – waarvan hij zelf stelt ze te kennen – liggen ten aanzien van zijn eigen dorp. Dit geldt des te meer gezien hij stelt handelaar te zijn geweest (gehoorverslag CGVS, p. 4-5) en hij zich zodoende minstens een commerciële en maatschappelijke alertheid eigen heeft gemaakt. Waar verzoeker opmerkt dat hij geen precieze afstanden kent omdat hij zijn dorp nooit verlaten heeft, is de Raad van oordeel dat dit argument niet volstaat om te verklaren dat verzoeker Habas Weyn zeer ver van Halgan, met name op een dag reizen, plaatst, terwijl dit net, op enkele kilometers, het dichtstbijzijnde dorp vanaf Halgan is. Het is niet aannemelijk dat verzoeker over een dorp dat slechts een paar kilometer van zijn eigen dorp ligt en waarnaar men dus te voet kan gaan, stelt dat het “uren” rijden met de auto is en dat het ongeveer zo ver is als Beletweyne (gehoorverslag CGVS, p. 10). Overigens verklaarde verzoeker tijdens zijn gehoor tevens dat men eerst de dorpen Ceel Mitur en Sagal Geel tegenkomt op weg naar Habas Weyn (gehoorverslag CGVS, p. 10), terwijl Habas Weyn echter het dichtstbijzijnde dorp vanaf Halgan is en hiertussen geen andere dorpen liggen. Deze vaststellingen kunnen enkel aangeven dat verzoekers geografische kennis van de regio theoretisch en ingestudeerd is.

2.6. Dat verzoeker geen verblijf in het dorp Halgan sinds zijn geboorte aantoont, blijkt ook uit de vaststelling dat verzoeker niet blijkt te weten dat de stad Jalalaqi net voorbij Bulu Burto ligt naast de weg. Het dorp Halgan ligt op de weg die van Beletweyne naar Jalalaqi loopt. Wanneer verzoeker echter – vele malen – gevraagd wordt welke stad of district er voorbij Bulu Burto in zuidelijke richting ligt zegt hij dat er alleen maar dorpjes verder in die richting tot aan de stad Jowhar in Middle Shabelle liggen maar geen andere stad of district (gehoorverslag CGVS, p. 7). Dergelijke onwetendheid is geenszins aannemelijk voor iemand die beweert aan de grote weg tussen Beletweyne en Jalalaqi te hebben

gewoond, temeer gezien verzoeker wel de naam van een dorp weet te benoemen dat vlakbij Jalalaqsi ligt (gehoorverslag CGVS, p. 7).

2.7. Verzoekers beweerde herkomst uit het dorp Halgan in het district Bulo Burto van de provincie Hiraan wordt verder ondergraven door zijn uitermate vage verklaringen over de droogte en ernstige voedselschaarste die Somalië – waarbij de provincie Hiraan een van de hardst getroffen regio's was – in 2011 troffen. Zo beweert verzoeker tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal dat hij zelfs de financiële mogelijkheden niet had om zijn oom te bezoeken die in Nuur Fanax, enkele dorpen verderop, woonde (gehoorverslag CGVS, p. 6). Gezien deze zware financiële beperkingen wordt dan gevraagd hoe verzoeker en zijn familie de droogte en voedselschaarste van 2011 wisten te doorstaan maar verzoeker komt niet verder dan te stellen dat zij hulp kregen van organisaties (gehoorverslag CGVS, p. 12). Verzoeker wordt opnieuw gevraagd uit te leggen wat zij ondernomen hadden om deze periode door te komen maar opnieuw kan hij louter meegeven dat zij steun kregen van organisaties (gehoorverslag CGVS, p. 12). Deze verklaring is weinig overtuigend gezien de uiterst kwetsbare financiële situatie van zijn familie en het feit dat dergelijke hulp van humanitaire organisaties maar moeilijk de mensen in gebieden onder controle van Al Shabaab bereikte. Verzoeker wordt dan nogmaals aangespoord om in alle detail uit te leggen hoe zij deze zware periode wisten door te komen maar hij ontwijkt de vraag en geeft geen enkele concrete informatie meer (gehoorverslag CGVS, p. 12). Verzoeker wordt vervolgens gevraagd om de houding van Al Shabaab ten aanzien van die organisaties, die de mensen in Halgan te hulp schoten, te beschrijven maar opnieuw geeft hij geen concrete informatie en houdt hij het bij de algemene stelling dat Al Shabaab tegen elke vorm van vooruitgang is (gehoorverslag CGVS, p. 13). De vraag wordt herhaald maar verzoeker geeft een gelijkaardig algemeen antwoord zonder iets te zeggen over de situatie in zijn regio (CGVS, p. 13). Verzoeker wordt opnieuw gevraagd hoe Al Shabaab reageerde op de hulporganisaties die naar Halgan kwamen maar hij ontwijkt de vraag op weer dezelfde manier (gehoorverslag CGVS, p. 13). Zelfs na nog een nieuwe poging blijkt verzoeker geen enkele informatie te kunnen geven (CGVS, p. 13). Gezien de ernstige voedselschaarste en de humanitaire ramp die de droogte van 2011 met zich meebracht in grote delen van Somalië, waarbij Hiraan een van de hardst getroffen regio's was, kan uit dergelijke vage en weinig doorleefde verklaringen enkel afgeleid worden dat verzoeker niet uit Hiraan, Halgan komt.

Daar waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat zijn verklaringen over de droogte van 2011 tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal verkeerd werden vertaald door de tolk en dat hij geenszins verklaard heeft dat hij hulp gekregen heeft van verschillende organisaties tijdens deze periode van droogte, maar daarentegen verklaarde dat hulporganisaties door Al Shabaab niet toegelaten werden hun werk te doen, stelt de Raad vooreerst vast dat verzoekers desbetreffende verklaringen als volgt worden weergegeven in het gehoorverslag:

“Kan je eens vertellen hoe jij en uw familie die droogte zijn doorgekomen?”

Er zijn veel dieren omgekomen, het is een zonde dat dat veel mensen is overkomen, flink gevochten en daarna straffen van god dat veel vee is omgekomen, maar we hebben veel hulp gekregen van verschillende organisaties, in 91 is er ook een grote droogte geweest

Kan je eens uitleggen wat jullie allemaal hebben ondernomen om in die periode rond te komen?”

Veel zijn gevlucht weggegaan, wij zijn gebleven, wij waren een van zovelen die hulp hebben gekregen, wij somaliers zijn 100 procent moslim, wij steunen elkaar en bieden elkaar hulp, er zijn wel verschillende organisaties die hulp hebben geboden” (gehoorverslag CGVS, p. 12). De Raad is van mening dat verzoeker geenszins aantoonde dat dit een verkeerde weergave is van de door hem gegeven verklaringen en dat zijn verklaringen verkeerd werden vertaald. Vooreerst wijst de Raad erop dat verzoeker bij de aanvang van diens gehoor uitdrukkelijk gevraagd werd of hij de tolk begreep – hetgeen hij bevestigde – en er werd aangegeven dat eventuele problemen gemeld moeten worden (gehoorverslag CGVS, p. 2). Hij kreeg bovendien de gelegenheid bijkomende opmerkingen te maken, maar heeft naar aanleiding van het gehoor geen enkele opmerking gemaakt met betrekking tot het verloop van het gehoor en de uitwisseling tussen de tolk en hemzelf. Pas in het verzoekschrift wordt voor het eerst een opmerking dienaangaande gemaakt, waardoor zijn opmerking dan ook laattijdig is. Overigens bestaat, hoewel het gehoorverslag van de commissaris-generaal geen authentieke akte of proces-verbaal uitmaakt, een vermoeden van wettigheid tot het bewijs van het tegendeel dat wat werd neergeschreven correct is gebeurd (RvS 15 februari 2007, nr. 167.854). Het bewijs van het tegendeel impliceert dat de asielzoeker kan bewijzen, aan de hand van concrete elementen, dat wat werd neergeschreven niet zo door hem werd gezegd. Verzoeker duidt op geen enkele wijze aan hoe etymologisch of door meervoudige betekenis van woorden en begrippen in de vertaling deze conversaties op een foutieve wijze konden zijn neergeschreven. Verzoeker blijft hier in gebreke. Dienvolgens is zijn argument met betrekking tot de vertaling niet van aard om de aangehaalde vaagheden in zijn verklaringen omtrent de droogte van 2011 in een ander daglicht te stellen.

2.8. Verder zijn verzoekers verklaringen over recente gebeurtenissen inzake de politieke situatie in zijn regio onaannemelijk incoherent en ontwijkend. In augustus 2014 trok Al Shabaab weg uit Halgan wanneer bleek dat AMISOM en de Somalische troepen op weg waren naar de regio. Na de inname van Halgan was de weg voor humanitaire hulp naar Bulo Burto open. Later echter kwam Halgan weer onder controle van Al Shabaab. Wanneer verzoeker gevraagd werd hoe dicht bij Halgan de Somalische of buitenlandse troepen al geweest waren, antwoordde hij naast de vraag dat Al Shabaab in Nuur Fanax aanwezig was (gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd naar wie de controle had over Halgan stelde hij dat Al Shabaab een gedeelte van zijn dorp controleerde (gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd om dit verder uit te leggen ontweek hij de vraag opnieuw en zei hij dat Al Shabaab ook in twee andere dorpen aanwezig was (gehoorverslag CGVS, p. 15). Bij een nieuwe poging om dit uit te leggen verklaarde verzoeker dat Al Shabaab op verschillende plaatsen in het dorp, zoals in het politiebureau, aanwezig waren en dat zij de totale controle hadden over het dorp – en dus niet een deel zoals hij eerder beweerde (gehoorverslag CGVS, p. 15). Verzoeker wordt dan expliciet gevraagd hoe de situatie de laatste jaren was in zijn dorp zelf waarop verzoeker louter kan zeggen dat Al Shabaab de macht had bij zijn vertrek, wat hij later dan nog aanvult met de stelling dat zij sinds 2009 altijd in Halgan aanwezig zijn geweest (gehoorverslag CGVS, p. 15). Gezien de informatie over het verjagen van Al Shabaab uit verzoekers dorp door de Somalische en buitenlandse troepen in 2014 kunnen dergelijke vage en ontwijkende verklaringen niet aantonen dat verzoeker de voorbije jaren daadwerkelijk in het dorp Halgan heeft gewoond. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar een aantal passages in het gehoorverslag waaruit volgens hem blijkt dat hij ook op veel vragen volledige antwoorden gaf, bemerkt de Raad dat de vaststelling dat verzoeker op bepaalde vragen wel kon antwoorden – de passages waarnaar verzoeker verwijst betreffen voornamelijk kennisvragen over de machtsverhoudingen in zijn regio in de voorbije jaren – geen enkele afbreuk doet aan de vaststelling dat verzoeker, wanneer gevraagd naar de impact van de recente gebeurtenissen inzake de politieke situatie in zijn regio op de situatie in zijn eigen dorp, incoherent en ontwijkend antwoordt, terwijl hij hier nochtans persoonlijk getuige van moet zijn geweest. Uit verzoekers wederom weinig doorleefde en bovendien incoherente verklaringen over zijn onmiddellijke leefomgeving blijkt dat ook verzoekers kennis over de politieke situatie in de regio Hiraan theoretisch en ingestudeerd is, en geenszins een persoonlijke beleving of ervaring reflecteert.

2.9. Voorts is het bevreemdend dat verzoeker, gelet op zijn beweerde herkomst uit de provincie Hiraan, niet op de hoogte blijkt te zijn van de aanwezigheid van de sufistische militie *Ahlu Sunnah Wal Jamaa* (ASWJ). Immers, gevraagd of er de laatste jaren, behalve Al Shabaab, nog andere gewapende milities actief waren in Hiraan, antwoordt verzoeker dat, behalve Al Shabaab en de groeperingen die hij reeds had genoemd, de laatste jaren geen andere milities actief waren in de provincie Hiraan (gehoorverslag CGVS, p. 16). Ook was er nog “een groepering in 2008 hizb islaam”, die volgens hem evenwel weg zijn (gehoorverslag CGVS, p. 16). Wat betreft de groeperingen die hij reeds eerder had genoemd, kan worden vastgesteld dat hij enkel verwees naar “de islamitische rechtbanken in 2006” en “een andere groepering” waarvan hij niet op de naam kon komen (gehoorverslag CGVS, p. 15-16). Van de aanwezigheid van de sufistische militie ASWJ in de provincie Hiraan maakte verzoeker echter geen enkele melding. Nochtans blijkt uit informatie die door verweerder aan het administratief dossier werd toegevoegd (administratief dossier, stuk 14, landeninformatie, deel 4) dat ASWJ prominent aanwezig is geweest in Hiraan. Zo hebben zij samen met de Somalische en Ethiopische troepen Al Shabaab uit de provinciehoofdstad Beletweyne verjaagd. Verder strijden zij ook in het noorden tegen Al Shabaab en staan grote delen van het noorden van de provincie onder hun controle, zelfs delen waar verzoeker, volgens zijn verklaringen, door is gereisd op weg naar Ethiopië (gehoorverslag CGVS, p. 6)

2.10. Dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde leefsituatie in het dorp Halgan in de provincie Hiraan, blijkt tevens uit het feit dat verzoeker enerzijds verklaarde dat hij dermate weinig geld had dat hij zelfs nooit uit zijn dorp kon reizen, zelfs niet naar zijn oom die in Nuur Fanax, enkele dorpen verderop, woonde (gehoorverslag CGVS, p. 4 en 6), maar dat hij anderzijds wel op korte tijd, volgens zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken, een som van 7000 dollar wist bijeen te krijgen voor zijn reis naar België (verklaring DVZ, vraag 32). Wanneer verzoeker vervolgens gevraagd werd hoe hij plots aan dit grote bedrag is gekomen, blijft hij hierover vaag en zegt hij louter dat hij dit van zijn schoonbroer had gekregen (gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd om te verklaren hoe hij daar dan aan zou zijn geraakt blijft verzoeker nog steeds aan de oppervlakte en zegt hij dat zijn schoonbroer een eigen zaak had, waarna verzoeker hieraan toevoegt dat men dergelijke informatie niet vraagt aan iemand die u helpt (CGVS, p. 16 en 17). Nogmaals wordt hem gevraagd om concreet uit te leggen hoe zijn schoonbroer aan dit grote bedrag wist te komen maar verzoeker geeft geen bijkomende informatie (gehoorverslag CGVS, p. 17). Gezien verzoekers verklaring zelfs niet genoeg geld te hebben

gehad om uit zijn dorp te reizen, zelfs niet naar zijn oom die in Nuur Fanax, enkele dorpen verderop, woonde, kan verwacht worden dat hij concreter weet te vertellen hoe hij plots aan een dergelijke grote som wist te geraken waarmee hij vervolgens met het vliegtuig naar België kon reizen. De vaststelling dat verzoeker hierin gebreke blijft, doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door hem beweerde leefsituatie in het dorp Halgan in de provincie Hiraan.

2.11. De Raad is dan ook van oordeel dat slechts vastgesteld kan worden dat verzoekers kennis over zijn regio enerzijds frappant onwetend en foutief is en tevens weinig doorleefd en anderzijds theoretisch en ingestudeerd is. Geenszins kan blijken dat verzoeker in het dorp Halgan in de provincie Hiraan gewoond heeft, laat staan er opgegroeid is.

2.12. Als bijlage bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker nog een geboorteakte afgeleverd te Mogadishu op 23 december 1991 toe (bijlage 3). De Raad is evenwel van oordeel dat dit document geenszins volstaat om verzoekers beweerde herkomst aan te tonen. Immers, uit de *“COI Focus”* betreffende *“Somalië – Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten”* van 1 april 2014, die door verweerder als bijlage bij zijn nota met opmerkingen werd toegevoegd, blijkt dat de archieven sinds de burgeroorlog in 1991 vernietigd werden, zodat er geen fotokopieën of originele documenten voorhanden zijn als referentiemateriaal bij het opstellen van identiteitsdocumenten. Tevens blijkt uit deze informatie dat, gelet op de handel is Somalische documenten en deze gemakkelijk door middel van corruptie verkregen kunnen worden, er maar weinig bewijswaarde aan dergelijke documenten kan worden gehecht.

Het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad, zonder dat hij de stukken van valsheid moet betichten. De Raad moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet zijn taak zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

Voorts is een document slechts één element in het asielrelaas en hangt de bewijswaarde af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoeker gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Verzoeker dient niet louter documenten neer te leggen maar hij moet aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. In deze werd reeds vastgesteld dat uit verzoekers verklaringen niet kan blijken dat hij afkomstig is uit het dorp Halgan gelegen in het district Bulo Burto van de provincie Hiraan en dat hij de Somalische nationaliteit geniet.

2.13. Daar waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog stelt dat verweerder enerzijds suggereert dat verzoeker wel naar Noord, Oost en West-Somalië kan worden teruggeleid, terwijl verweerder anderzijds stelt geen geloof te hechten aan de door verzoeker voorgehouden herkomst uit en nationaliteit van Somalië, en tevens aanvoert dat, waar verweerder suggereert dat verzoeker naar Noord, Oost en West-Somalië gerepatrieerd kan worden, vastgesteld dient te worden dat de informatie in het administratief dossier over de veiligheidssituatie in Somalië niet voldoende recent is om de veiligheidssituatie in de verschillende delen van het land te beoordelen, bemerkt de Raad evenwel dat verzoekers opmerking feitelijke grondslag mist. Uit de passage in de bestreden beslissing waarin de commissaris-generaal de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid vestigt op het feit dat het, gezien er geen geloof gehecht kan worden aan de herkomst van verzoeker uit Zuid- en Centraal-Somalië, niet aangewezen is dat verzoeker naar Zuid- en Centraal-Somalië zou worden teruggeleid, blijkt geenszins dat de commissaris-generaal *“suggereert”* dat verzoeker wel teruggeleid kan worden naar Noord, Oost en West-Somalië of dat enig geloof kan worden gehecht aan verzoekers herkomst uit en nationaliteit van Somalië. Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat aan verzoekers voorgehouden herkomst uit en nationaliteit van Somalië geen enkel geloof kan worden gehecht. Verzoekers verwijzing naar de veiligheidssituatie in Somalië – hij voegt desbetreffend als bijlage bij zijn verzoekschrift het *“Algemeen ambtsbericht Somalië”* van december 2014 van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken (bijlage 4) toe – is dan ook niet dienstig.

2.14. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.15. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoonbaar noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Somalië.

2.16. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Somalië niet aantoonbaar, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

Besluit

2.17. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonbaar.

2.18. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een maart tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. A. DE LUYCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE LUYCK

K. DECLERCK